

İnsanım Ben İnsan

– Mihman · 15 Şubat 2025

Bütün varlık içinde insan oldum ben insan
Canlılardan ayrıldım, akıl, fikir bendedir
İrademin yanında, kâh bütünümlü kâh noksan
Zengin, fakir ayrıldım, üstün, hakir bendedir

Gündüz vakti güneşe, gece aya muhtacım
Fitratımda saklıdır, güzel huya muhtacım
Acizlik genimde var, ekmek, suya muhtacım
Nasibimle yoğruldu inanç, şükür bendedir

Tek kudretin elinde, inancıyla hür oldum
Mazluma kol kanatken, zulme sesi gür oldum
Tereddüt göstermeden özü sözü bir oldum
Siddik gibi doğruldum, Ebu Bekir bendedir

Gönlüm çok sevdiğine, yanık bağır dururken
Nefsin hezeyanına, kulak sağır dururken
Omuzum da sağ cenah, daha ağır dururken
Benliğimden sıyrıldım, dua, zikir bendedir

Şiirlerde şuurum kalem kağıt sözlerken
Cemalini görmeye, sevdiğini özlerken
Mihman olduk dünyada vuslatını gözlerken
Kabristana çağrıldım münker nekir bendedir

İshak Aras (mihman)
Söke Aydın